

Posudek oponenta bakalářské práce

Oponent: MUDr. Tomáš Svoboda, Ph.D.
 Autor práce: Izabela Kuncová
 Studijní program: **SPECIALIZACE VE ZDRAVOTNICTVÍ**
 Studijní obor: **RADIOLOGICKÝ ASISTENT**
 Název práce: Možnosti radioterapie u nádorů CNS
 Akademický rok: **2014/2015**

Hodnocení	1	2	3	4
Celkové rozvržení práce	x			
Úroveň zpracování teoretických poznatků		x		
Úroveň zpracování vlastních poznatků		x		
Analýza a interpretace výsledků		x		
Praktická aplikace výsledků		x		
Přiměřenost a způsob citace literatury	x			
Formální a grafické zpracování		x		
Úroveň jazyka		x		

Stupnice hodnocení úrovně:
 výborná = 1
 velmi dobrá = 2
 dobrá = 3
 nevyhovující – 4
 (označte křížkem)

Připomínky oponenta práce, zdůvodnění celkového hodnocení:

(povinné vyplnit)

Tématicky je práce zvolena velmi vhodně, jelikož v posledních letech dochází k obrovskému rozvoji radiochirurgie a další stereotaktických metod záření, nejenom intrakraniálních.

Na předložené bakalářské práci lze ocenit především 2 skutečnosti: především, že se autorka držela provedené vzájemné domluvy a přestože již nebylo možno upravit vlastní název práce, věnovala se primárně nikoliv běžným a relativně častým postižením CNS v podobě gliomů (jim byla zasvěcena podobná práce v roce předchozím), ale naopak nádorům méně častým, z větší části benigním, ke kterým i v rámci radiační onkologie máme značně odlišný a specifický přístup. S tím souvisí také druhé pozitivum – dlouhou dobu v terapii těchto onemocnění vládla stereotaktická radiochirurgie v podobě Leksellova gamanože. To automaticky znamenalo, že většinu informací musela autorka čerpat mimo obvyklou literaturu a běžné procesy na standardním pracovišti radiační onkologie a musela za jejich získáním aktivně vyjet do jediného takto vybaveného centra v naší republice – do Prahy.

Také se mi jeví vhodnější přiřazení příloh k jednotlivým podkapitolám v textu, neboť dokumentují uvedenou problematiku snáze, než kdyby byly až součástí přílohové části v závěru práce. Na škodu je naopak jejich technické a v kazuistické části povětšinou drobné provedení, které znesnadňuje orientaci a pro laika ztrácí na přehlednosti.

Rozvržení práce je odpovídající, ale velkou část tvoří popis anatomie, zatímco např. diagnostika je zmíněna jen zevrubně a spíše ve vztahu k jednotlivým zmíněným typům nádorů, než aby představovala komplexní kapitolu. Za zmínku by rovněž stálo doplnění podobného souhrnu terapeutických možností se srovnáním jednotlivých ozařovacích technik a jejich možností.

Jazyková úroveň je střední a kromě běžných chyb gramatického rázu práce obsahuje několik méně přehledných vět či odstavců nebo dalších nepřesností: např. místo výskytu

bychom určovali spíše u živočišných či rostlinných druhů, nikoliv však u adenomu hypofýzy na uvedeném snímku.

Závěrečná diskuze hezky porovnává charakteristiky a vzájemné podobnosti či odlišnosti případů se stejnou diagnózou, pomíjí však zhodnocení efektu provedené léčby zářením, přestože zejména poslední 2 kazuistiky jsou krásné díky dlouhodobému sledování dosaženého účinku. Rovněž zajímavé by bylo v jednotlivých kazuistikách zmínit provedenou techniku (počty polí) a ozařovací čas či celkovou dobu léčby.

Lze se pro ověření znalostí autorky zeptat:

1. Máte představu, kolik nemocných s podobnými nenádorovými onemocněními CNS je v ČR léčeno ročně a co rozhoduje o jejich odeslání na Leksellův gamanůž?
2. Bylo by možné jejich léčbu zajistit na ostatních radioterapeutických pracovištích a co by k tomu bylo event. zapotřebí?

Celkově tedy hodnotím práci jako **velmi dobrou** a doporučuji ji k obhajobě.

Navržené celkové hodnocení	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhovující
-----------------------------------	---------	--------------------	-------	--------------

(neaplikovatelné škrtněte)

Datum: 20.5.2015

Podpis: MUDr. Tomáš Svoboda, Ph.D